

בע"א (אילת) 22755-01-15 - יוסף קדוש נ' עיריית אילת

בע"א (אילת) 22755-01-15 - יוסף קדוש נ' עיריית אילת שלום אילת

בע"א (אילת) 22755-01-15

יוסף קדוש

נגד

עיריית אילת

בית משפט השלום באילת

[03.02.2015]

כב' השופט ליאור ברינגר

החלטה

לפני בקשה לביטול דוח מחמת התיישנות.

ביום 3.4.1999 נרשם לחובת המבקש, דו"ח חניה מספר ***** (להלן: "הדוח").

לטענת המבקש מעולם לא קיבל דרישת תשלום ורק בשנת 2006, 7 שנים לאחר מתן הדוח, הטילה המשיבה עיקול על חשבונו ונודע לו על קיום הדו"ח. לטענתו הדוח לא נשלח לכתובת ביתו, שכן הוא אב ל-4 ילדים ואדם שומר חוק ואם היה מקבל את הדוח היה משלמו. כראיה מפנה את בית המשפט לדוח מעיריית רמלה משנת 1998, אשר לגביו הגיש בירור ולאחר שהוצג בפניו הדוח המקורי שילם את כל הסכום לרבות הפרשי הצמדה. לפיכך, מבקש לבטל את הדוח מחמת התיישנות שכן הדוח לא הומצא לו בתוך שנה מיום הוצאתו וכן כי לא ננקטו נגדו הליכי גבייה תוך 3 שנים מיום הוצאתו.

המשיבה טוענת כי ביום 4.1.2000 נשלחה למבקש בדואר רשום לכתובתו הרשומה במשרד הפנים הודעת תשלום קנס בגין הדוח (ראה נספח ב' לתגובת המשיבה). יתרה מזאת, במרוצת השנים נשלחו לכתובת החייב דרישות תשלום אשר חזרו בנימוק "לא נדרש" ואף ננקטו נגדו הליכי גבייה מנהליים בכתובתו הרשומה, הן במשרד הפנים והן במשרד הרישוי, כתובת אותה אף ציין המבקש בכותרת לבקשה זו (ראה נספח ג' לתגובת המשיבה). כמו כן, המבקש אף ניהל מספר שיחות טלפוניות עם המשיבה וניתן לו הסבר אודות מהות החוב. לפיכך, המשיבה טוענת כי העבירה לא התיישנה שכן על פי חזקת המסירה בדין- תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, חזקה על דבר דואר שהתקבל מעצם האישור על שליחתו בדואר רשום לכתובת הנמען הרשומה (ראה רע"א 5255/11 עיריית הרצליה ואח' נ' אברהם חנוך כרם). לפיכך, יש לדחות את הבקשה על הסף.

ככל והבקשה לא תידחה על הסף, טענה המשיבה כי אין מקום להתיר שפיטה באיחור שעה שהבקשה מוגשת בשיהוי ניכר, שכן גם לשיטת המבקש נודע לו על החוב החל משנת 2006 ואילו רק עכשיו, 8 שנים אחרי, מגיש את הבקשה ועל כן יש לדחות את הבקשה גם מהטעם הזה. דיון והכרעה

בחנתי את הבקשה והתגובה לה ומצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המבקש, בשונה מהמשיבה, לא סיפק כל ראיה המגבה את הטענה כי מעולם לא קיבל את דרישות התשלום, לרבות כתובת שונה מהכתובת שצוינה על דרישת התשלום וכד'. יתרה מזאת, מנספח ב' לתגובת המשיבה ניתן לראות כי הכתובת אליה נשלחו דרישות התשלום הינה אותה כתובת אותה ציין המבקש בבקשתו בהליך זה וכן אותה כתובת אליה נשלחה לו דרישת התשלום מעיריית רמלה אותה כן שילם, ועל כן אין חולק כי זוהי כתובתו של המבקש, לפחות לצורך קבלת דואר.

חמור מכך, גם לשיטת המבקש ידע על החוב עוד משנת 2006 ולמרות זאת בחר להגיש בקשתו רק כעת, 8 שנים לאחר מכן ללא כל הסבר הגיוני לשיהוי הניכר.

לאור האמור לעיל, לפיו המשיבה שלחה התראות כנדרש לכתובת המעודכנת של המבקש ואף שמרה תיעוד על כך, וזאת למרות כי מדובר בעבירה משנת 1999, אני קובע כי המשיבה עשתה את המוטל עליה והגבייה נעשתה כחוק. המבקש ישא בהוצאותיה של המשיבה בסך 1000 ₪, אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום. לא ישולמו ישא הסכום ריבית והצמדה כחוק מהיום ועד לתשלום בפועל.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ה, 03 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.